

[Anne Grete Holmsgård]

det er jo den store gruppe af dem – ikke har nogen fornøjelse af dette initiativ.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at få at vide fra indenrigsministerens side: hvad har man tænkt sig at gøre? Hvorfor vil man ikke i stedet for producere et blad, som rent faktisk kan læses af i hvert tilfælde en stor del af indvandrerne?

Endelig fremhæver ministeren den ændring af bloktilskuddene, der blev gennemført – jeg tror, det er 2 år siden nu – hvorved der blev givet lidt flere midler til kommuner, der har flere indvandrere. Jeg kan ikke huske, hvad den bestemte procent er. Det drejer sig i alt om 40 mill. kr. VS kritiserede i sin tid, at man ikke, når man gav disse midler, som vi i øvrigt støttede, også gav en garanti for, at midlerne rent faktisk blev brugt sådan, at de kom indvandrerne til gode. Jeg vil egentlig gerne have at vide, om man overhovedet har noget overblik over, hvad de ekstra midler eller den omfordeling er blevet brugt til. Er de overhovedet kommet indvandrerne til gode, eller hvad er de blevet brugt til? Jeg ved ikke, om ministeren er i stand til at svare på det her, ellers vil jeg i hvert tilfælde gerne have et svar på det senere i et udvalgsspørgsmål.

Jeg ved ikke præcis, hvad det er for nogle kommuner, der får pengene, men jeg kan i hvert tilfælde se, at rundt omkring i kommunerne står det ret dårligt til med den indsats, der gøres til støtte for indvandrerne. Det sker jo, fordi man skærer ned på budgetterne. Jeg vil godt komme med et lille eksempel fra Farum kommune. I Farum kommune har man oprettet to børnehaveklasse, som var delte børnehaveklasse, hvor man havde halvt tyrkiske børn og halvt danske børn. Det var på mange måder et godt forsøg, men også et af de meget, meget, meget få forsøg, man overhovedet har gjort på at forbedre indvandrerbørnenes vilkår. Man afsatte ekstra lærerkræfter, 2 ekstra lærerkræfter, der kunne tyrkisk, til forsøget. Men nu er forsøget blevet sluttet. Det er blevet sluttet, fordi man har sparet de ekstra lærerkræfter væk. De børn, det drejer sig om, nogle og tredive tyrkiske indvandrerbørn, skal nu gå over i folkeskolen uden nogen som helst form for særlige foranstaltninger.

Dette lille forsøg, som ikke har kørt ret længe, har vist, at indvandrerforældrene er meget interesserede i det. Samtlige tyrkiske

forældre til de børn, jeg har snakket om, har søgt om dispensation for at få deres børn til at fortsætte med at gå i den samme skole, selv om de kommer fra andre distrikter. Men problemet er, at selv om de opnår den dispensation, selv om de får lov til at fortsætte i denne skole, så er der ikke nogen lærerkraft, der kan tale tyrkisk og dermed hjælpe dem. De står tilbage i en klasse, hvor halvdelen af børnene er tyrkere, uden nogen som helst anden bistand end den ene danske lærer, der skal undervise klassen.

Jeg vil gerne henvise til, at hr. Dyremose før sagde, at bl.a. på uddannelsesområdet er det vigtigt, at vi gør en særlig indsats. Hr. Dyremose formulerede det sådan, at han mente, at man faktisk skulle have en positiv særbehandling af indvandrerne. Det mener jeg afgjort også vi skal have, og det er helt klart fremgået af de beslutningsforslag, som VS tidligere har fremsat om en samlet indvandrerpolitik. Men hvad er det så, der sker? Ja, hvad angår den del af undervisningen, der handler om voksne indvandrere, sker der jo en forringelse. Inden for det, der hedder specialundervisning, hvor ca. halvdelen af eleverne er indvandrere, der tager dansk-kursus, er der sket det, at eleverne fremover skal betale 10 pct. af udgifterne til lærere samt til lederhonorarer, og det er noget, der er sket, medens den borgerlige regering har siddet, så det er jo den, der må tage æren for dette lille initiativ på indvandrerområdet. Det betyder, at et 60 timers kursus stiger fra 90 kr. til 330 kr., altså en stigning på 240 kr. Alle ved, at man ikke kan lære dansk på et 60 timers kursus. Det tager langt længere tid. AOF siger selv, at man regner med, at man i hvert tilfælde skal have 300–800 timer for bare at blive nogenlunde habil til at tale dansk, og inden for flygtningeområdet underviser man i hvert tilfælde omkring 1.000 timer for at give flygtningene nogenlunde dansk kundskab. Det betyder simpelt hen, at det vil være afsindigt dyrt for indvandrerne, hvis de skal tilegne sig dansk under specialundervisningen under de forhold, der nu er lagt frem for dem. Det er illustrerende for, hvad der egentlig ligger i de mange pæne ord om integration og om positiv særbehandling, når det kommer til stykket.

Der er utrolig mange problemer. Det lille gule hæfte med statistik, vi har fået, dokumenterer det. Der er store problemer på dag-